

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 0T/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010261
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fugerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122010261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom pre prípravné konanie JUDr. Jurajom Fugerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.05.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaný
Z. X., nar. XX.XX.XXXX, J. I. Z.Á. E. K., E. J. Č.. XXX/X, F.. S.

uznáva sa za vinného, že

dňa 19.02.2022 v čase o 05.40 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. K. M. C.. Č.. S.-XXXBT K. S. po ceste na ul. G., kde bol v blízkosti S. A. zastavený hliadkou OO PZ Sabinov, pričom bol podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020plus s pozitívnym výsledkom a to 0,52 mg/l etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo v prepočte predstavuje koncentráciu etylalkoholu v rozmedzí od 1,092-1,094 g/kg (promile) etylalkoholu v krvi, ktorý bol zistený z dôvodu prepočtu znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvie súdne lekárstvo, a to znaleckým posudkom č. 063/2022,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 2 Trestného zákona na p e ň a ž n ý trest v sume 650,- Eur (šestopäťdesiat eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, u k l a d á náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal na Okresný súd Prešov dňa 20.02.2022 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 89/22/7707 - 6 na obvineného Z. X. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete

výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.05.2022 bol obžalovaný Z. X. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného Z. X. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil pod vplyvom návykovej látky (alkoholu), inú činnosť, ktorou bolo vedenie motorového vozidla a pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v nepriamom úmysle, pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR ku dňu 19.02.2022 ako aj z Centrálny evidencie správnych deliktov a priestupkov generovanej elektronicky ku dňu 12.05.2022 vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý. Z odpisu Registra trestov SR, generovaného elektronicky ku dňu 10.05.2022 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný. Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného vyplýva, že tento nebol priestupkovo postihnutý a nemal ani zadržaný vodičský preukaz. Rovnaký stav vyplynul aj z lustrácie Agendy dopravná - správnych činností v stave ku dňu 12.05.2022.

Súd za účelom rozhodnutia o treste aj bez návrhu strán trestného konania vykonal na hlavnom pojednávaní výsluch obžalovaného, ktorý vypovedal, že je slobodný a býva s rodičmi. Jeho mama je onkologická pacientka, ktorá sa podrobila chemoterapii a absolvovala aj operácie. V súčasnosti chodí k lekárovi na kontroly, na ktoré ju predtým vozil on ale teraz už nemôže, lebo má odobratý vodičský preukaz. Je zamestnaný v Z. Š., pričom do práce dochádza z obce Z. E. K., kde býva.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život /§ 36 písm. j) Trestného zákona/, pričom súd vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku a ani trestného činu, a tiež ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil aj to, že obžalovaný sa v priebehu vyšetrovania ako aj na hlavnom pojednávaní ku

skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Nakoľko súd nezistil existenciu žiadnej z priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 2:0, postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona upravil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovenú s ustanovením § 289 ods. 1 Trestného zákona (až na 12 mesiacov) tak, že v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil jej hornú hranicu o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až na 8 mesiacov.

Európsky súd pre ľudské práva ale aj Ústavný súd SR vo svojej judikatúre zameranej na otázky trestu pre páchatelov trestných činov vždy konzistentným spôsobom zdôrazňuje princíp proporcionality, ktorý predstavuje spravodlivé vyváženie medzi jednotlivými záujmami spoločnosti, ktoré sa pri ukladaní trestu uplatňujú v kontexte garancie základných práv a slobôd jednotlivca a sledovaným účelom trestu. Trest ukladaný v trestnom konaní vo všeobecnosti predstavuje najzávažnejší zásah do práv jednotlivca a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia, čo musí mať súd pri jeho ukladaní v zmysle princípu proporcionality na zreteli. Preto trest vo všetkých svojich aspektoch, či už výchovnej alebo represívnej stránky, prípadne oboch týchto aspektoch musí byť vyvážený a musí rovnako mať tak výchovný ale aj odstrašujúci cieľ. Trest nemá byť odplatnou za spáchaný trestný čin a musí byť uplatňovaný len v nevyhnutnej miere tak, aby bol páchatelom pociťovaný ako trest spravodlivý, pretože iba taký môže mať reparatívny účinok nielen na správanie páchatela ale aj na spoločnosť, ktorá je tiež nepriamo adresátom tohto trestu. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu musí byť trest úmerný spôsobenému následku a nemôže byť ukladaný mechanicky, bez uváženia všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela. Z požiadavky primeranosti trestu vyplýva aj zákaz akéhokoľvek exemplárneho potrestania páchatela. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi, pričom neprimeraný trest nemožno považovať za trest spravodlivý. U páchatela neprimeraný trest vedie k zatrpknutosti, pretože taký trest musí nutne považovať za nespravodlivý. Primeranosť trestu je tiež nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovného účelu trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako nevyhnutného následku protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktoré je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu tak musí byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam prípadu (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To 22/2021 zo dňa 01.12.2021).

Obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, pričom sa nedopustil ani žiadneho priestupku. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že množstvo požitého alkoholu je na dolnej hranici toho, čo je všeobecne považované za hranicu, pri ktorej nie je vodič schopný bezpečne viesť motorové vozidlo. Navyše obžalovaný nepožil alkohol bezprostredne pred jazdou ale jednalo sa o zvyškový alkohol z predchádzajúcej večernej oslavy. Preto súd uložil obžalovanému, ako zamestnanej osobe s pravidelným príjmom peňažný trest vo výške 650,- Eur, ktorý zohľadňuje všetky uvedené okolnosti na strane obžalovaného a zohľadňuje aj okolnosti prípadu. Uloženie trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, hoc aj s podmieneným odkladom by za toho skutkového stavu predstavoval neprimeraný druh trestu a to bez ohľadu na to, v akej výmere by súd tento trest uložil. Obžalovaný bude schopný vzhľadom na svoje majetkové pomery tento trest uhradiť a tento trest spolu s prejednaním veci pred súdom bude mať vzhľadom na osobu obžalovaného, ako doposiaľ bezúhonnú osobu dostatočný výchovný ako aj preventívny účinok z hľadiska individuálnej prevencie. Zároveň mu uložil aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorý by sa uplatnil v prípade úmyselného nezaplatenia peňažného trestu.

Súd nevyhovel návrhu prokurátora a neuložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel. Ako už súd uviedol, trest musí byť vyjadrením spravodlivej a primeranej odpovede štátu a spoločnosti reprezentovanej súdom na konanie páchatela. V zmysle zásady individualizácie trestu, nesmie trest postihovať viac iné osoby ako páchatela. V tomto prípade je matka obžalovaného onkologickou pacientkou, čo si vyžaduje náročné liečenie spojené s častými liečebnými úkonmi, ktoré nemôže pacient vzhľadom na svoj zdravotný stav absolvovať sám (chemoterapie, operácie, vyšetrenia a pod.) a je pritom odkázaný na pomoc inej osoby, najmä pri odvoze do a z zdravotníckeho zariadenia. Túto starostlivosť poskytoval svojej matke obžalovaný svojim motorovým vozidlom. Preto uloženie navrhovaného trestu zákazu činnosti by bolo drakonickým trestom už len svojím dopadom na obžalovaného a jeho matku bez ohľadu na jeho dĺžku. Súd opäť zdôrazňuje doterajšiu bezúhonnosť

obžalovaného, ako aj okolnosti spáchaného trestného činu. Hoci je súdu známa bežná rozhodovacia prax súdov pri ukladaní tohto druhu trestu pri tomto trestnom čine, trest, ako už súd vyššie uviedol, nie je možné ukladať mechanicky ale je potrebné výnimočne zohľadňovať aj osobu obžalovaného a jeho rodinné pomery. Preto súd tento druh trestu neuložil, pretože to nepokladá v tejto prejednávanej veci po zohľadnení všetkých jej aspektov za spravodlivé.

Na základe týchto dôkazov a po ich vyhodnotení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.